

Võõras naine üksi Narvas

ALARI RAMMO

“S iin polnud isegi interneti püsiühendust, sest üliõpilased lähevad ju pornolehekülgedele!” pahvatab **Katri Raik** (31) näite Narva koolielust.

ALARI RAMMO

NAGU VÄLISMAAL: Narva koolidirektoriks läinud Katri Raik leiab eest õiguskilku ja kinnise maailma.

Endine haridusministri nõunik Raik rajab juba kuu aega Narvas Tartu Ülikooli kolledžit. Ta tunneb end justkui välismaal.

Tänašeks on direktori kabinetist kadunud kaks tsaariperekonna pilti. Raamatukokku viidi ka laua kohal rippunud ikoon.

Kartused võõra keskkonna suhtes olid aga hullemad, sest narvakad astusid avalikult tema vastu välja. Uus kool rajatakse endise Narva Kõrgkooli asemele, mille tudengid andsid 150 allkirja koolijuhile muutmise vastu. “Eks see ole väikelinna konservatiivsusest,” oletab Raik. Tema õnneks ei ole venelased enam vastupanu osutanud.

90ndate alguses loodud ja vaikselt alla käinud kooli venemeelse õppekava lubab Raik muuta eestipäraseks. Ta tahab luua Eesti ainsast vene õpetajate koolist kohaliku Eesti keskuse, mis tõestaks nii kohalikele kui võõrastele, et elu Narvas on võimalik.

Seni oli kool Raigu sõnul täiesti suletud maailm – iseenda jaoks, omal viisil ning autoritaarse juhtimisega.

Ühiselamus tegutsev kirik jääb sinna alles, ehkki usu keskne roll ootab koolis hädasti alternatiive. “Mentaliteedi poolt üllatas mind ko-

halike arusaam, et vene õigeusk on ainus võimalus võidelda postsovetismiga – et kaoks ära nõukogude inimene, peab asemele tulema õigeusk,” kirjeldab Raik venelaste eba-kindlust.

“Neil pole enam riiki, millesse uskuda. Tihti puudub ka töö ja ainus püsiv asi on religioon - iseküsimus, palju peitub usu taga poliitikat. Venelane on eestlasest hoopis riigitruum, aga peab olema selge, mil-lisele riigile.”

Venekeelsetele ajalehtedele oli Raik alguses negatiivne tegelane. “Mu kõige suurem viga olla see, et Narva elama tulin – olgu mis on, tuleb mingi ilma pereta eesti naine, aga tahab veel Narvas elada ka?”

Raiku rabas ka see, et Ida-Virumaal ei ole teeviitu ning reisiline võib nälga jääda: “Restoranis selgub, et kümnest praest saab vaid kahte ja kümnest veinist ühte ning seletuseks öeldakse, et ülemus otsustas enam mitte süüa anda.”

Aga alla ei kavatse Raik anda, ehkki imelikuks peavad teda isegi oma tuttavad, kes imestavad ja tunnevad kaasa. Mõned käivad külasti ja on seni lahkunud eluga ning Raigu hinnangul pigem positiivsemas meeleolus: “Siia tulles ongi ainult üks võimalus – võita”.